

FINNILCO-lehden alkuvuodet

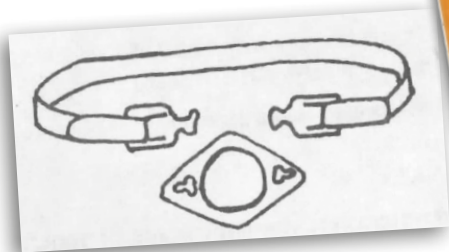
Ex-päätoimittaja Kai SJÖLUND

Ensimmäinen Finnilco-lehti ilmestyi v. 1976 kuusisivuisena lehdykkäisenä, mutta lehti 2-1076 oli jo kymmen-sivuinen ja siihen saatiin ensimmäiset mainokset, joita oli peräti seitsemän kappaletta. Mainosten lukumäärä oli hieno juttu, koska ei ollut avanehoitajia, joille maahantuojat olisivat voineet markkinoida avannetarvikkeita. Paras myyntikanava oli siis Finnilco-lehti.

Asemointi tehtiin itse. Materiaali tuli yleensä kopiopaperille käsin tai koneella kirjoitettuna ja se leikattiin saksilla ja asemointiin A5 kokoon. Valmiiksi asemoitu lehti olikin melkoinen palapeli, siinä saattoi olla viisikymmentäkin leikettä. Ihmettelenkin että silloisella tekniikalla saatiin häivytettyä leikkausrajat pois.

Ensimmäiset kolme numeroa painettiin Tikkurilan väritehtaalla ilmaiseksi. Tehtaan johtaja oli isoisäni hyvä ystävä, joten pyysimme häneltä painoapua. Tehtaallahan oli oma mainosasto omien julkaisujen tekoon. Lehtemme talouskin oli vakaa, koska mainostuloja ei tarvinnut käyttää lehden painokustannuksiin.

Finnilco-nimi luovutettiin 1979 valtakunnalliseksi järjestöksi. Rekisteröinti tuli voimaan v. 1980. Nyt saatiin koko maan kattava jäsenrekisteri, joten lehti saatiin jaettavaksi jäsenyhdistyksien kaikille jäsenille. Suomi oli jo silloin jaettu 99 postinumeroon, joten paketoitiin kotona vaimoni kanssa lehdet yhtä moneen voimapa-peripussiin. Paketin päälle laitoimme postinumeron kaksi ensimmäistä numeroa, esim. 00, 01...99.

Sain jäsenrekisteristä osoitetarvat omalle koneelle tulostettaviksi. Kone oli lähinnä pelikoneeksi tarkoitettu Commodore 64 kt, jonka muisti ei oikein riittänyt, kun jäsenmäärä nousi yli 500 henkilön tiedoksi. Koneeseen sai kuitenkin ostettua lisämuistin 124 kt, jonka jälkeen Commodore jaksoi pyörittää tietoa kohtalaisen hyvin.

Lehteen tarkoitetut värikuvat olivat kalliita, koska värierottelut oli tehtävä alan liikkeissä. Kuvat laitettiin lehteen lähinnä mustavalkoisina. Vuoden 1980 puolenvälin jälkeen kehitys meni eteenpäin: lehtimateriaalia tuli mukavasti, painotalo teki taiton ja asemoinnin alusta loppuun. Myös kimputus siirtyi postille.

Säästin vuosien 1976-2000 kaikista numeroista kaksi lehteä, toisen lehtisarjan vein Finnilcon toimistoon. Jos joku erityinen numero kiinnostaa lukijaa, ehkäpä toimiston Sini tai Annukka lainaa lehteä – tietenkin palatuslupauksen kera.

Kai Sjölund

